

характеризує поліцію як демократичний орган влади. Для підтвердження цього ми маємо звернутися до розділу II Закону.

Другою особливістю є своєрідність організаційно-функціональної побудови, про що свідчить ст. 13 Закону. Згідно з ним, поліція розділяється на 6 підрозділів: 1) кримінальна поліція; 2) патрульна поліція; 3) органи досудового розслідування; 4) поліція охорони; 5) спеціальна поліція; 6) поліція особливого призначення. Це дозволяє розподіляти повноваження та діяти якісно у зв'язку з профільним напрямом кожного підрозділу.

Третьою особливістю правового статусу поліції України чітко регламентований законом порядок відбору до підрозділів Національної поліції України. Так, цю процедуру регулює розділ VI Закону. Він має положення про вимоги до осіб, які хочуть бути поліцейськими, порядок призначення на посаду, про комісії, які займаються вирішенням даних питань тощо.

Таким чином, ми маємо абсолютно новий, демократичний, ефективний та інноваційний правоохоронний орган державної влади, який своєю діяльністю сприяє боротьбі зі злочинністю, захисту правових цінностей суспільства та завоювання довіри з боку населення нашої держави.

Одержано 29.11.2019

УДК 291:304.4

Руслан Дмитрович ПАНЧЕНКО,

курсант групи ФЗ-104 факультету № 3

Харківського національного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Андрій Сергійович ДЯДІН,

доцент кафедри соціальних та економічних дисциплін

факультету № 2 Харківського національного

університету внутрішніх справ,

кандидат економічних наук

СУЧАСНІ АДЕПТИ СЛОВ'ЯНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

Слов'яни, за всю свою історію були відомі своїми військовими походами, культурою і релігією. Культура будувалась на основі тисячоліть традицій племен, та їх звичаїв які

згодом переросли в величну культуру. Так звану рунічну традицію.

Племена доповнювали в свою чергу свої духовні цінності релігійними та духовними збагаченнями. Які розвивали особистість тогочасних людей. За віросповіданням слов'яни були язичниками, та мали свій пантеон богів. Серед яких такі відомі боги як: Перун, Дажбог, Сварог та інші. Ця релігія ввійшла в побут давніх слов'ян.

Руни та свастики різних типів були головною атрибутикою візерунків на хатах та глечиках Ця культурна тенденція, прийшла до слов'ян з Скандинавії. З приходом Аскольда. Духовні обряди пов'язані зі святами які проводили волхви. Мали в собі великі та видовищні жертвоприношення. На той час основою культури була релігія.

З приходом до влади Святослава Хороброго. Язичники набирають обертів, стають на пік свого існування. Походи які були здійснені завжди починались з молитви до бога Перуна. Бога грому та блискавки. Символ воїнів та князівської влади. Волхвів поважали, вони буду культурними просвітниками того часу. Їм навіть була створена писемність яку називали рукописом. Вмирає Князь Святослав, та приходять до влади його молодший син, Володимир Великий. В 988 р. охрестивши Русь він звів нанівець майже всі культурні спадки язичників. Християнство стало основою релігією, витіснивши волхвів які вели партизанську війну, переховуючись в лісах від гоніння.

Культура та релігія, на протязі 11 століть залишалася незмінною з 988 р. На Колишній території Київської Русі були на протязі цього часу були християни як і православного так і католицького обряду, представники ісламу, іудаїзму. Язичництво почало втрачати свою популярність. В продовження всієї історії. З приходом радянської влади язичництво було майже втрачене. Про це навіть не згадували в підручниках. Після 1991 року, в Україні була побудована на сплетенні багатьох культур племен, народів, держав, князівств. Основою культури українців сьогодні є характерні християнські тенденції але все ж таки, попри всі витіснення та гоніння ми помічаємо відбиток старослов'янської рунічної культури. Візерунки на вишиванках у вигляді рун та свята зберігались до сьогодення Зараз суспільство в плані культури та релігії є толерантним. В Україні 39,4 % – московський

патріархат, 25,3 % – київський патріархат, 21,3 % – представники ісламу, 4,6 % – автокефальна церква, 4,8 % – інші.

За віросповіданням ці релігії є провідними в Україні. Але ми не бачимо в цьому списку язичників. Відродження язичництва як культурного надбання починається з перших українських націоналістичних та автономічних організацій. Яскравий приклад, автономіст Михайло Грушевський «Історія Русів».

Чому відроджували саме язичництво? Відроджували не саму релігію а культуру. Слов'янська культура є прототипом сучасної української культурної політики. Націоналісти хотіли виразити те від чого відштовхувалась українська культура взагалі. Згадували про військові походи князів частіше всього згадували Святослава Хороброго, як символ незламного духу, та як яскравий приклад слов'янської сили. Культурологічні інститути й досі вивчають культуру древніх слов'янських племен в соціальних аспектах. Вивчають ті моральні застої які були втрачені після хрещення Русі.

З поширенням цієї ідеї в суспільстві з'явилось багато адептів слов'янознавства та язичництва. Розпочалось видання літературних неоязичницьких творів, серед яких домінує «Удар Руських Богів» російського письменника Володимира Олександровича Істархова, яку багато дослідників розцінюють як екстремізм.

Якщо ж говорити про подібності між язичництвом класичним і сучасним, то тут доречно вказати на очевидний факт. Язичництво – не лише комплекс вірувань, це і переплетене з ними світогляд племені і етносу.

Язичницькі релігії ріднить загальна основа обожнювання природи, культу родючості і ретельно опрацьованих ритуалів. Стародавніх культур, по відношенню до яких застосовують термін «язичництво», була притаманна міфологічна форма мислення і світогляду. У ній з'єднувалися релігійний, пізнавальний, моральний

Сьогодні неоязичники в своїй більшості виступають культурною течією, яка в свою чергу відтворює те що було втрачено з часів Київської Русі. Неоязичники – це перш за все не радикальна течія в культурі України. Вони просто підтримують культуру, віру древніх слов'ян, та їх духовного успадкування. Але ця культура пішла до різних субкультур та стала основою в будіванні їх ідеології та світогляду. В основному радикальних позицій. Радикальний націоналізм та його

крайні прояви беруть за основу слов'янську культуру та неоязичиство як за кістяк свої духовних та соціальних цінностей. Проблематика в сучасному суспільстві полягає в тому що все це переростає в субкультурні течії. Цим же призводить до крайньої правої течії радикалів. В цьому полягає проблематика цього питання. Тобто субкультури поклали в основу слов'янську символіку з ідеями крайні правової ідеології і це є сьогодні загрозою правопорядку та суспільної безпеки. Субкультури такого типу намагається показати свій етнос та цим ставлять як за мету розповсюдження своїх ідей у спільноті за рахунок пропаганди. Особливості цих напрямів в тому що всі вони підтримують здоровий спосіб життя, та заняття спортом, розвиток в духовному плані.

Отже, можу сказати, що сучасні адепти слов'янської культури, приносять великий внесок в розвиток побуту українців сьогодні. Насамперед це стосується культурологічного розвитку суспільства. Але питання стосовно субкультур в більшості випадків стосується саме радикальних течій є небезпечними для суспільства та системного ладу в країні в цілому.

Одержано 30.11.2019

УДК 159.922.6

Альона Олегівна СІРОШТАН

курсант групи ФЗ-107 факультету № 3

Харківського національного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Світлана Вячеславівна ХАРЧЕНКО,

професор кафедри педагогіки та психології

факультету № 3 Харківського національного

університету внутрішніх справ,

кандидат психологічних наук, доцент

СУЧАСНИЙ СТАН ДОСЛІДЖЕНЬ СИСТЕМИ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ КУРСАНТІВ ЗВО ЗІ СПЕЦИФІЧНИМИ УМОВАМИ НАВЧАННЯ

В останній час в суспільстві відбуваються глибинні перетворення. Суттєво змінюються вимоги до особистості людини. Важливим в сучасному суспільстві є розуміння ціннісних